

כי הוֹיָא **בבבל**. כְּשֶׁלַמְדֵּתִי תוֹרָה בְּבָבֶל קִדְּשׁ שְׁעוֹתַי לֵאמֹר: **לֹא**
הָיוּ פִּקְעִינִין. שֶׁהַקִּשּׁוֹת שֶׁהָקִיעִין בְּעַ"ה לְהַבְעִיז וּלְהַבְדִּיל מֵאִשׁ
 דְּיוֹה"ט קִדְּשׁ כְּשֶׁבָּה וְחִסְרוּ בָּכֶם מֵעֲלֵהֶם: **וּבְמִלָּה**: **וּבְמִלָּה**: אֵם חָל חַו יוֹה"ט:
לֹא הָיוּ מַדְרִיעִין. כִּתְּפֵלֶה הַמַּדְרִיעִל בִּין קִדְּשׁ לְקִדְּשׁ כְּמוֹ שֶׁמִּדְּבָרֵינוּ
 תוֹרָה אִיר בְּיו"ט שֶׁחַל לְהוֹיֵת בְּמִלָּה: **דְּכַרִּי כָכֵל**

כ* כי תינא בבבל הוה אמרי הא דתניא *אוי"ב
שהל להיות ע"ש לא היו תוקעין ובמצאי
שבת לא היו מברלין דברי הכל היא כי
סליקנא להם אשכנזיה ליהודה בריה
דרכי שמעון בן פזי דתיב וקאמר ר' עקיבא
היא דאי רבי ישמעאל כיון דאמר חלבי
שבת קריבין ביום הכיפורים ליתקע כי חיכי
לדלותי ודעי דחלבי שבת קריבין ביום
הכיפורים ואמנא ליה אנא *כהנים ורזין בן
אמר ליה מן קשישא בריה דרב חסדא ארב
אשי מי אמרין כהנים ורזין הן והתנן *שלש
להבטיל את העם ממלאכה שלש להבדיל בין
קודש לחול *כדאמר אביי לשאר עמא
דבירושלים הכא נמי לשאר עמא דבירושלים
וליתקע כי חיכי לדודעי דשרי בקניבת ירקמן
המתנת ולמעלה אמר רב יוסף לפי שאין דודין
שבות להתיר רב שישא בריה דרב אידי אמר
לחבריה דהוה *שישא דהוה *שישא דהוה *שישא

ישבות קרובה תתירו *והתנן יום טוב שחל
לחיות ערב שבת תוקעין ולא מבדילין מוצאי
שבת מבדילין ולא תוקעין ואמאי ליתקע כי
הכי לידעי דשרי בשחמטה לאלתר אלא

רַב הוּנָא וְאִמְרִי לֵה אִמְרֵי רַבִּי אַבְנָא אָמַר רַב

ח: לעולם למלאכה. בע"ש חוקטין להבטיל ולהב

קשרים וביציאת חול דהתם שיך לה

גשוד יום להבטייל ולהבדיל דהא היוזא תמור והיום לא ע

וַיִּזְכָּר רַב מֵנָא תַגְלָא בֹ' : ס"ג . שְׁשַׁבַּת צְרָאֲשִׁית שְׁשַׁבַּת

מלאכה קאי עליה בעשה דשבתון שבות וכיון דמדאורייתא

Journal of Management Inquiry 20(6) 798-814

שיא . ונודעה הא דרב שישא . ואסיק' אלא מחורתא כד' יוסק . וק' לוקמה תימא לויאל' ר' חיי' דנידעו וזלנו שבת ביום"ל מדיבין .

יורא בתלמודא דילן חייט סעמא דלא מבדילינן משום דכהנים וריון

[illegible]